

Mál nr. 428/2016

M og
og váttryggingafélagið V vegna kaskótryggingar ökutækis.

Tjón á rafhlöðu bifreiðar 18. september 2016.**Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttækið 19.12.2016, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V, dags. 5(sic).12.2016, ásamt tjónstilkynningu, höfnunarbréfi V dags. 28.9.2016, tölvupóstsamskiptum M og starfsmanna V og myndum af vettvangi og verkstæði.

Málsatvik.

Þann 18. september 2016 var bifreið M ekið um Svalvogaveg að Lokinhömrum og tilbaka. Um er að ræða malarveg og í upphaflegri tjónstilkynningu M til V kemur fram að ekið hafi verið rólega en líklegt sé að laust grjót hafi rekist undir hlífðarpönnu og laskað rafgeymi, sem hefi þá farið að leka og þannig skemmst. Eftir að bifreiðin var skoðuð á verkstæði sendi M inn nýjar upplýsingar til V um að ekki hefði komið högg á rafgeymi bifreiðarinnar heldur hafi komist bleyta að búnaði bifreiðarinnar, sem er svokölluð tvíorkubifreið (hybridbifreið) sem gangi bæði fyrir rafmagni og bensíni.

M telur að gildissvið kaskótryggingar V nái utan um tjón á bifreið hans þar sem ástæða tjónsins sé ekki högg heldur hafi vatn komist inn að rafhlöðu bifreiðarinnar. M vísar til 2. gr. váttryggingarskilmála kaskótryggingar V þar sem komi fram að váttryggingin bæti hvers kyns tjón vegna skyndilegra, utanaðkomandi atvika ef undanþágur sömu skilmála eiga ekki við. M telur hvorki undanþágu í gr. 3.5 eða 3.8 eiga við í máli hans og vísar til sérstöðu bifreiðarinnar vegna orkugjafa hennar.

V telur að undanþáguákvæði váttryggingarskilmála eigi við um tjón M og byggir í fyrsta lagi á lýsingu M í tjónstilkynningu um að grjót hafi líklega rekist undir bifreiðina. Vísar V í því samhengi til gr. 3.5 í váttryggingarskilmálum þar sem komi fram að váttryggingin bæti ekki hvers kyns tjón sem verði meðal annars við að ökutæki rekst niður í akstri eða þegar laust grjót hrökkvi upp undir ökutæki í akstri. V telur í öðru lagi ósannað af gögnum málsins að útleiðsla, sem hafi orðið á rafhlöðu bifreiðar M, sé vegna þess að vatn hafi komist að rafhlöðunni. Ef hins vegar það sé sannað, með hliðsjón af síðari skýringum M, telur V að undanþáguákvæði gr. 3.8 eigi við þar sem kemur fram að tjón vegna vatnsflóðs inn í ökutæki vegna aksturs yfir óbrúðar ár vötn eða læki bætist ekki.

Álit.

Ágreiningur málsins snýst um gildissvið undanþáguákvæða váttryggingarskilmála kaskótryggingar vegna tjóns á bifreið M við akstur um Svalvogaveg. Af vettvangsmyndum má ráða að um sé að ræða malarveg hvar ekki er mikil umferð, enda er hann sérstaklega merktur fyrir fjórhjóladrifnar bifreiðar skv. upplýsingum úr málskoti M. Þegar litið er til gagna málsins má sjá að myndir af undirvagni bifreiðarinnar benda til þess að högg hafi komið undir hana og verður ekki annað séð en að hún hafi þannig rekist niður í akstri í skilningi gr. 3.5 í váttryggingarskilmálum. Þó bleyta hafi mögulega gert það að verkum að útleiðsla varð í rafhlöðu bifreiðarinnar verður ekki litið framhjá því að tjónið kemur fram strax í kjölfar aksturs á Svalvogavegi og verður ekki tekið úr samhengi við hún hafi rekist niður í akstri eða laust grjót hafi hrokkið upp undir hana. Telst undanþáguákvæði gr. 3.5 í váttryggingarskilmálum því eiga við og á M ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr kaskótryggingu X hjá V.

Reykjavík, 14. febrúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.